

[Flemming Jensen.]

enige — at det ville være en lykke, hvis vi ikke havde nogen nægttere, og så fortsætter ministeren, at han vil dementere, at lejrene skal nedlægges, men at man alligevel arbejder med alternativer i ministeriet. Det synes jeg da er udmærket. Man skal altid se på alternativer, men jeg vil da gerne pege på, at man skal vel ikke gøre alternativerne således, at det bliver tillokkende, ja, i virkeligheden præmieret at blive forsvarsnægter.

Ministeren peger på strafforfølgnngen. Det må være en selvfølge, at man sætter alle kræfter ind på at forfølge dér, hvor det er muligt, og at der sker en politimæssig efterforskning, som ministeren nævner. Jeg var ked af at høre, at det var med ret ringe resultat, men så må vi jo bede om, at man sætter yderligere kræfter ind, for at resultatet kan blive, som det er i det øvrige samfund, når der er politimæssig efterforskning.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det var i og for sig en mærkelig bemærkning, hr. Flemming Jensen kom med her til sidst, for vi lever dog vist i en retsstat, hvor det er sådan, at ingen dømmes, før beviset er tilvejebragt, i nogle tilfælde på indicier. Hr. Flemming Jensen mener vel ikke, at vi på dette område, selv om man kan være utilfreds med selve ordningen, skal indføre en særlig retsorden for de unge mennesker, som begår noget kriminelt. Jeg beklager kun, at man ikke har været i stand til at opklare flere ildspåsættelser, end tilfældet har været, men jeg mener ikke, at politiet gør sig mindre anstrengelser i så henseende.

Med hensyn til, om jeg i januar sagde det stærkere, skal jeg overlade til andre at bedømme, men jeg har herfra fordømt sådanne handlinger og sagt, at de ikke vil betyde, at vi af den grund provokeres til at nedlægge lejrene, når der er et behov for dem, men jeg så gerne, at de kunne nedlægges, og at vi kunne anvende de unge mennesker til andet arbejde.

Så vil jeg gerne give hr. Flemming Jensen ret i, at det skal ikke være tillokkende at blive militærnægter, og der skal slet ikke være tale om en præmiering, men der skal være tale om en ligestilling i så høj grad som vel muligt mellem dem, der foretrækker at aftjene værnepligten i forsvaret, og dem, der

vil være civile værnepligtige. Jeg tror, hr. Flemming Jensen kender mit synspunkt vedrørende dette spørgsmål særdeles godt.

Jeg kan sige med hensyn til det, man har tænkt på, at der har tidligere med held været forsøgt gruppevise udstationeringer med udgangspunkt fra lejrene. Således har civile værnepligtige i kortere tid under tilsyn af en arbejdsleder foretaget strandrensninger og renholdelse af parkeringspladser m. v. Måske ikke noget særligt meningsfyldt, men alligevel.

Det er tanken at søge sådanne udstationeringer fra lejrene udbygget, og som mulige arbejdsopgaver kan nævnes bistand til fredningsplanudvalg, bistand i forbindelse med forureningsbekæmpelse og samarbejde med Nationalmuseet i forbindelse med rensning og renholdelse af ruiner. Endvidere kan der tænkes ydet bistand til Nationalmuseet f. eks. ved istandsættelse af fredede bygninger og opmålingsopgaver.

Så kan jeg ikke bare mig for denne lille knaldperle. Den situation, jeg står i, er en situation, som den tidligere regering har klaret i de sidste 3 år, og den måde, hvorpå vi skal klare problemerne, har jeg overtaget fra den tidligere indenrigsminister.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser for Færøerne om pristalsregulerede sociale ydelser.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 222) findes i tidenden sp. 4568, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1085).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig: